

Agost de 1998
Número 6
Butlletí informatiu
Full d'informació municipal
Programa de la Festa Major 1998

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Ajuntament de Copons

Editorial

Plaça de l'Església
Carrer d'en Ramon Morera
Carrer d'en Pere Palomas
Belles tradicions: Un record..... i un bateig
Festa Major d'hivern "Sant Sebastià" 1998
Els traguers i els negociants de Calaf i Copons
L'equip de muntanya
Premis pel butlletí informatiu
Visita del president de la Diputació
II Tres tombs vila de Copons
Resum d'activitats i actes, hivern-primavera 1998
L'equip del nostre poble
En homenatge als nostres mestres Joan i Vicenta
50è aniversari del CECI
Cicle de xerrades sobre el medi natural a Catalunya
Recital poètic i musical a Sant Pere de Copons
Els ajuntaments de l'alta Anoia promocionen el turisme rural
Grup de teatre la Barraca "Joves"
Welcome to Barcelona
Un japonès a Copons
Les vacances a Copons
Parlem de civisme
A cada edat la seva alimentació
Prevenició de les càries infantils
Petits consells per a l'estiu
Filets de llenguado amb vi blanc
Apunts de Copons, imatges per al record

Camí Ral està d'enhorabona; en poc temps aquesta publicació ha rebut dos premis, "l'Arrel" al millor butlletí municipal, i el premi "Anuària" al millor disseny d'una publicació local atorgat a Lluís Jubert, d'Espai Gràfic.

Sens dubte aquest èxits són importantíssims per a una petita població com la nostra, i ens serveixen per felicitar i animar a tots els col.laboradors a continuar treballant, per tal que el nostre butlletí es consolidi com un mitjà més de promoció i enriquiment del patrimoni cultural de tots els coponencs.

Ara més que mai és l'hora de demanar a tots els vilatans que col.laboreu en aquest mitjà de comunicació local, per tal de fer-lo ric en opinions, idees, consells, projectes, crítiques, activitats, imatges, etc.

Per a vosaltres els més joves, recordeu que ara teniu una nova secció. Animeu-vos i ompliu l'Espai Jove.

Moltes gràcies a tots!!

Equip de Redacció

Text: Club Escolar 3C

Fotos: Nuri Pons i Ramon Serra

Plaça de l'Església

Plaça de l'Església

“...Formava part del recinte murallat del castell .”

L'actual temple de Copons és la tercera església que ha existit a la nostra vila.

La primera que es va construir formava part del recinte murallat del castell.

La segona estava situada en el mateix lloc on és l'actual, però amb la superfície més petita. Aquesta última es va construir en el darrer terç del segle XVIII, aproximadament l'any 1770, que va ser quan hi va haver el creixement demogràfic més important de Copons.

Quan l'església va estar edificada , el poble va créixer i va començar un estirament expansiu. Llavors es va crear la “vila nova” (actual carrer de Vilanova), a partir dels límits de l'església, fora del poble, vorejant el camí que comunicava amb Jorba i Igualada.

Així va néixer la part nova de la vila, en forma de guingueta, a banda i banda del “camí ral”, que menava cap al sud, seguint el curs del riu Anoia, fins a “Solcarrer” (un sol carrer), el barri més baix del poble.

Carrer d'en Ramon Morera

“...Fou l'empresari generador de la fàbrica tèxtil que feia roba de matalàs...”

Carrer d'en Ramon Morera

És un carrer travesser, que surt del carrer Major (Àngel Guimerà) prenent la direcció de llevant cap a ponent i baixant fins al riu Anoia, on hi ha una palanca per travessar-lo. En aquest punt hi va haver un abocador domèstic d'escombraries i deixalles.

En aquesta via pública hi havia un escorxador municipal, l'antiga fàbrica de teixits de jacquard i el transformador d'electricitat per subministrar-ne a la vila.

En Ramon Morera va ser el gran impulsor de la indústria a Copons. Fou l'empresari generador de la fàbrica tèxtil, que feia roba de matalàs amb la màquina jacquard acoblada als telers, que permetia l'evolució de cadascun dels fils de l'ordit, i així la reproducció de dibuixos més grans i més complicats que amb la màquina de llisos, que consistia en un conjunt de bagues muntades en marcs o barres que servien, en els telers, per classificar i per fer pujar o baixar els fils de l'ordit.

El 1981, sent propietari el senyor Samitier, l'empresa va plegar, i va deixar a l'atur 25 obrers, entre homes i dones.

Carrer d'en Pere Palomas

“...Se'n va anar a fer les amèriques a l'Argentina, d'on va tornar fet tot un indiano...”

Carrer d'en Pere Palomas

El senyor Pere Palomas era fill de Copons. Se'n va anar a fer les amèriques a l'Argentina, d'on va tornar fet tot un indiano amb una gran fortuna.

Va muntar la fàbrica de ciment, que ara rau tancada, per obtenir el ciment natural ràpid emprat en construcció de les roques calcàries de la muntanya del Monrinyol. Per posar en marxa la fàbrica va fer arribar l'energia elèctrica al poble, la qual cosa va ser un avenç tècnic molt important.

No sabem ben bé si pel neguit de l'aventura o perquè el negoci del ciment no li rendia tant com els d'Amèrica, el cert és que va tornar a l'Argentina.

Però altra vegada va tornar a Copons i va tenir negocis amb el senyor Baldomero Camps, que tenia la fàbrica de teixits.

Definitivament va tornar a l'Argentina, on va morir.

Se li ha dedicat el carrer que fa la travessa entre el carrer d'en Ramon Morera i el carrer de la Vilanova, en la cruïlla del qual es forma la placeta d'en Giralt. També comunica amb el començament del carrer Major, batejat amb el nom del dramaturg Àngel Guimerà, i que formava part de l'antic camí ral.

Text i fotos: Mònica Gudayol

Fotos: Josep Ma Vilà

Un record..... i un bateig

“...Molts us preguntareu qui és la Violeta...”

És difícil per a mi escriure aquestes quatre ratlles. M'agradaria, però, fer un petit record a la memòria de la meva mare.

Enguany, pocs dies després de la Mare de Déu d'Agost (concretament el dia 19) farà deu anys que va morir una persona molt estimada. Suposo que molts coponencs en algun raconet del seu cor tenen la Maria i la recorden plena de vida, amb aquella empenta que la caracteritzava i amb moltes ganes de fer coses. Ella participava en l'organització de la Festa Major, les Caramelles, la cavalcada de Reis... Potser per aquesta raó a mi sempre m'han agradat tots aquests costums o “belles tradicions”, tal com s'anomena aquesta secció.

És per aquest fet que he volgut aprofitar aquest article per tal de fer-li un petit recordatori, perquè totes les persones que la coneixien i ara estiguin llegint aquest escrit es recordin d'ella, perquè segur que ella, estigui on estigui, ho estarà fent.

No volia parlar-vos de temes tristos. El que volia explicar-vos era un naixement, o millor dit, un bateig. El bateig de la VIOLETA.

Molts us preguntareu qui és la Violeta o pensareu que a Copons no ha nascut cap nena que es digui així. Però si feu una mica de memòria recordareu que dintre del actes de la Festa Major d'hivern, es va fer per primera vegada una cercavila enmig del fred gelat del mes de gener, per tal de batejar la Lluna, el segon capgròs del nostre poble. Després de recórrer tots els carrers del poble tocant i fent ballar els dos capgrossos (el Sol i la Lluna), vàrem arribar a la plaça de la “bomba”on va tenir lloc el bateig. La Violeta-Mariona-Tereseta va ser batejada amb tots el honors i en aquest festeig no poden faltar els padrins, que en aquesta ocasió varen ser la Dolors Farrés i el Xavier Martí.

El convit va tenir lloc a la Barraca, on es va repartir un deliciós berenar de coca i xocolata, gentilesa del Molt Il·lustre Ajuntament de Copons. Per tal de remullar-ho una miqueta els padrins varen convidar a tots els assistents a una copeta de cava.

Va ser una festa molt maca i ben rebuda per tothom, ja que el fred de l'hivern no convidava gaire a sortir pels carrers. Després del bateig va tenir lloc la presentació del llibre “Catalunya i el Mercat Espanyol al segle XVIII: Els traginers i negociants de Calaf i Copons”, d'Assumpta Muset, que va fer una conferència per explicar el contingut del llibre. L'acte va ser molt lúdic i interessant, i cal destacar també el nombrós públic que va assistir-hi. Després d'aquesta festa en Sebastià el Sol i na Violeta la Lluna han estat hivernant a l'espera que arribi la Festa Major d'estiu per sortir al carrer i ballar amb els nens. Aquest any, però, els capgrossos de Copons van rebre una invitació per anar a la II Trobada de Capgrossos de Capellades, que es va celebrar els dies 20 i 21 de juny. Es varen posar molt contents i després de trobar uns quants voluntaris per fer-los ballar varen anar d'excursió.

La festa va començar a les 9:30 del diumenge 21, amb una exposició de tots els capgrossos a les grades del poliesportiu municipal de Capellades. Vàrem quedar força impressionats de la quantitat (aproximadament 160) i varietat de capgrossos presents. A continuació va tenir lloc un esmorzar per a tots els grups participants i a les 12 del migdia es va donar inici a la cercavila pels carrers de Capellades fins a arribar a la plaça. Un cop allí en J. Bernadet va anar presentant els diferents capgrossos mentre donava un obsequi per a tots els grups assistents a l'acte. Al final de la festa va tenir lloc un ball de capgrossos amenitzat per la música i molt de confeti.

Abans de finalitzar aquest escrit, voldria agrair la col·laboració del Ramon Serra i l'Elena Gudayol, que m'han ajudat a fer possible que la Lluna tingués forma i color. A la Dolors Farrés per fer-li els vestits i també a la Maria Àngels Balcells, l'Àngel Riera, la Meritxell Martí, el Miquel Aparisi i l'Elisabet Muñoz per acompanyar i fer ballar els capgrossos a Capellades. A tots ells, moltes gràcies.

Text: Nuri Pons

Fotos: Imma Llíró

Festa Major d’hivern “Sant Sebastià” 1998

“... perquè tothom pugui participar i divertir-se.”

Un any més, per Sant Sebastià, hem celebrat la Festa Major d'hivern. La festa major petita, ja que es diposa d'un pressupost molt baix. Aquesta Festa és organitzada pel Centre Instructiu Coponenc.

Aquest any, els actes que es van dur a terme van ser tots molt concorreguts per la gent del poble i rodalies.

Una cercavila, amb el grup “Gallarda”, va encetar la festa per començar a fer gana per al tradicional berenar que ens esperava a la Barraca, de coca amb xocolata i refresc, gentilesa de l'Ajuntament. Aquesta cercavila ens va servir per batejar al segon capgròs, creació de la nostra companya Mònica Gudayol. Un capgròs amb forma de lluna, que va ser batejat amb els noms de Violeta-Mariona-Tereseta, amb tots els honors i els padrins Dolors Farrés i Xavier Martí.

Seguidament la historiadora Assumpta Muset ens va fer la presentació del seu llibre “Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII. Els Traginers i negociants de Calaf i Copons”, amb una conferència sobre el tema que va ser seguida pel nombros públic que hi va assistir i que al final van poder adquirir els llibres fins que es van esgotar.

Finalment, a la nit el moment més esperat, la gran desfilada de models amb la peculiaritat que les models eren del sexe masculí; va ser un acte molt original que va sorprendre a tothom. Els models van fer passades de llenceria, roba de gala, còctel, de nit i de prêt-à-porter.

Diumenge al migdia, vam tenir el tradicional concert-vermut sortint de missa, a càrrec de “Montse & Joe Transfer” acte en el qual es va fer homenatge als socis d'honor, que enguany van ser: Serafí Llíró, Joan Gelabert i Manel Martí.

Per acabar la festa, a la tarda va tenir lloc un ball amb la “Montse & Joe Transfer”, en el transcurs del qual no va faltar el típic ball de la crespella.

La Junta del Centre Instructiu Coponenc vol aprofitar per agrair la col.laboració desinteressada de totes aquelles persones que han fet possible que aquesta festa major petita hagi sortit tan ben lluïda.

Ball de tarda a La Barraca

Desfilada de models

ESTAT DE COMPTES:			
INGRESSOS		DESPESES	
Donatius	132.000	Sopar Grallers	12.000
Crespelles	61.500	Músics	140.000
Núm.sorteig	38.600	Dinars i vermut	10.975
B.llibres	28.125	Crespelles	28.350
TOTAL	260.225	TOTAL	191.325

Text: Equip de Redacció

Presentació del llibre Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII: Els traginers i els negociants de Calaf i Copons

“...escrit per la Dra. Assumpta Muset i Pons, professora de la Universitat de Barcelona ...”

Assumpta Muset signant llibres el dia de la presentació

El dia 24 de gener de 1998, es va presentar al local social del Centre Instructiu Coponenc el llibre “Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII: Els traginers i els negociants de Calaf i Copons”, escrit per la Dra. Assumpta Muset i Pons, professora de la Universitat de Barcelona.

Durant molts anys, ha treballat en la recerca de l’organització, el funcionament i el desenvolupament de les xarxes de comerciants catalanes al segle XVIII, fet que l'ha portat a presentar molts treballs en diferents congressos. A partir de la seva tesi doctoral va presentar el seu treball als Premis ciutat d'Igualada i va ser la guanyadora de la setena convocatòria del premi Joan Mercader de Recerca.

Aquest llibre ha recuperat una part, potser la més important, de la història de Copons.

El segle XVIII fou una època de prosperitat. Els traginers coponencs es dedicaven a portar les manufactures catalanes al nord de la península i tornaven carregats de blat per als molins de la vila. Aquest grup de comerciants, molt ben organitzats, esdevingueren una gran font d’ingressos per a la vila, prova d’això va ser que durant aquest segle Copons va tenir un important creixement urbà com ho acrediten les cases d’aquesta època.

El senyor Ernest Lluch ha escrit el pròleg d’aquest llibre. Deixa molt clar que estem davant d’una obra importantíssima, que serà un llibre de consulta per als propers anys, i que molt hi hauríem guanyat si l’haguéssim tingut fa 30 o 40 anys.

Sens dubte, aquesta obra és important per a qualsevol coponenc, ja que recupera una part important de la nostra història i alhora ens dóna a conèixer arreu.

Moltes gràcies, Assumpta

Joventuts Feréstegues

Recull i foto: Ramon Serra

L’equip de muntanya

Avui parlarem de dos elements fonamentals a l'hora de fer una excursió: el calçat i la motxilla.

El calçat és una part molt important de l’equip, ja que protegeix els elements que et transporten: els peus.

La subjecció del turmell, la comoditat i prestacions com la impermeabilitat i la transpiració són les característiques que hem de buscar en el calçat. Avui dia existeixen moltes classes de botes i soles, dissenyades en funció de l’ús que els hi vulguis donar. No és el mateix una bota per fer una excursió pels voltants de Copons que una bota per fer alta muntanya. A les botigues especialitzades és on millor et poden assessorar en aquest sentit.

Les botes de pell, utilitzades sobretot per fer alta muntanya, necessiten una sèrie de cures per tenir-les en perfecte estat:

Un cop acabada l’excursió, és convenient posar-les en un lloc fresc, on passi l’aire, a raser del sol i, naturalment, mai prop de l’estufa, ja que la calor encarcara i clivella el cuir.

Quan ja s’han assecat, s’ha de treure el fang o la pols amb un raspall.

Si s’omplen de papers de diari, absorbeixen la humitat que s’hi hagi pogut quedar a dins.

És molt important per mantenir en bon estat la pell, i sobre tot si tenim previst fer una travessa on hi pugui haver neu, impermeabilitzar les botes, engreixant-les. Ho farem estenent una fina capa de greix de cavall o similar, (al mercat hi ha molts productes diferents), per tota la bota i sobretot per les costures.

I per últim cal dir que a l'hora de comprar unes botes, no ens hem de descuidar de demanar-les un o dos números més grans que el calçat normal que portem, ja que quan caminem el peu s’infla una mica, i s’hi afegim el gruix dels mitjons, que normalment seran dobles, tindriem el peu tan ajustat, que de seguida tindriem molèsties, i no gaudiríem de l’excursió.

La motxilla és una altra part molt important de l’equip. Quan la compris, no et fixis si és poc o molt maca o vistosa. El que compta de debò és que sigui còmoda de dur.

També és molt important que sigui impermeable, ja que si cauen quatre gotes, no se’ns mulli el que portem a dins, i d’un teixit resistent a les esgarrinxades de branques, roques, ...

N’hi ha de moltes mides. Caldria tenir-ne com a mínim una de petita per fer excursions curtes i una de més gran per a travesses més serioses, en les quals has de portar més material a part de més menjar.

Van molt bé que tinguin butxaques laterals, ja que s’hi poden ficar les coses que necessitem sobre la marxa, ja que són més fàcils de trobar.

I finalment dir que s’ha de planificar una mica a l'hora de omplir-la, per no deixar-nos res imprescindible, però tampoc agafar coses innecessàries, ja que serà pes i embalum que portarem per a no res. I sobretot el que no hem de fer mai, és no portar gairebé res, i esperar que els altres ho portin tot. Ja m’enteneu...

Cal anar ben equipat a la muntanya

Text: Equip de redacció
Fotos: Mònica Gudayol i Ramon Serra

Premis pel butlletí informatiu

“... la comunicació local no perd pistonada”

Les edicions de 1997 del butlletí Camí Ral estan d'enhorabona, ja que han estat guardonades amb els següents premis: premi ARREL, atorgat en la IX edició dels premis de la comunicació de la Diputació de Barcelona, i el premi ANUÀRIA, convocat per Foment de Fires i Mercats d'Igualada.

El divendres 30 de gener de 1998, la sala Ibèria de St. Feliu de Llobregat s'omplí de convidats que assistiren a la VIII Festa de la comunicació local de la Diputació de Barcelona.

Després d'un exquisit sopar, els presentadors, Carme Ros i Josep Cuní, varen donar a conèixer els finalistes de cada categoria, entre els quals hi havia el premi ARREL de butlletins municipals. Era el segon premi de la nit, al qual optaven

30 candidats, tots ells publicacions periòdiques amb caràcter informatiu editades pels ajuntaments.

Curiosament el premi recaigué en un dels més petits ajuntaments, i per tant amb menys recursos. Una altra curiositat d'aquest bulletí és que té una tirada de 500 exemplars en un poble de 271 habitants. Això vol dir que no solament la gent del poble s'assabenta de les novetats, sinó que aquestes es donen a conèixer fora dels límits municipals, i s'utilitzant així aquesta eina de comunicació també com a promoció local.

Un cop anunciats tots els guanyadors de la nit, el president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes, pujà a l'escenari i elogià la qualitat dels productes presentats, fet que amb paraules seves: “Significa que la comunicació local no perd pistonada, sinó que va a més”. També destacà: “Que els comunicadors locals són els que estan en codicions de conèixer abans que ningú el pols de la vida ciutadana i de satisfer les seves necessitats informatives”.

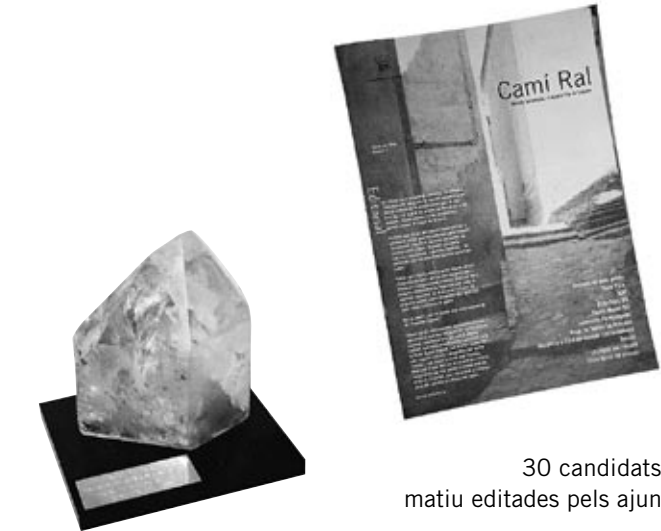
Amb les paraules del president arribà el moment d'entregar els guardons als premiats i fer les fotografies per a la posteritat.

D'altra banda el dia 2 d'abril, Foment de Fires i Mercats d'Igualada va entregar els premis ANUÀRIA en una gala a l'auditori del Museu Comarcal. Lluís Jubert, d'Espai Gràfic, va rebre el premi al millor disseny d'una publicació periòdica d'àmbit local pel seu treball al Camí Ral.

Des d'aquestes ratlles volem agrair molt especialment en Lluís Jubert i a totes les persones que col.laboren per tal de millorar el butlletí número rera número.

La conseqüència d'aquests dos premis ens encoratja a demanar més participació per tal d'aconseguir consolidar aquest modest mitjà de comunicació.

Moltes gràcies a tots!

Trofeu premi ARREL

Daniel recollint el trofeu de mans del president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes

Trofeu premi ANUÀRIA

Premiats en les diferents categories en la IX edició dels Premis de la comunicació de la Diputació de Barcelona

Text: Equip de Govern
Fotos: Jaume Soler

Visita del president de la Diputació

“possibilitat de noves col.laboracions conjuntes entre la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament”

El dissabte 18 d'abril a 2/4 de 10 del matí, l'equip de govern de l'Ajuntament de Copons va rebre la visita del president de la Diputació, Excm. Sr. Manuel Royes, acompanyat del Diputat de l'Àrea de Cooperació, I. Sr.Jordi Laboria, i diversos col.laboradors seus. Van ser rebuts a la sala de plens, on es va iniciar una interessant jornada de treball.

En primer lloc vam rebre la felicitació per l'obtenció del Premi Arrel, que el mateix Manuel Royes ens havia entregat en el marc de la 9a Festa de la comunicació que organitza la Diputació de Barcelona. A més ens va demanar que féssim extensiva a tots els col.laboradors aquesta felicitació i que procuréssim engrescar tot el municipi a col.laborar en aquesta publicació.

En segon lloc, durant la reunió es va parlar sobre la situació actual del municipi, l'activitat econòmica, la promoció turística, el descens demogràfic que han patit els pobles de l'interior i les entitats del poble. Fent també un breu repàs a la història del poble, el president es va interessar en la importància que havien tingut els traguers i comerciants de Copons en el mercat espanyol del segle XVIII. Després vàrem parlar de les actuacions que s'han fet i les que s'estan portant a terme actualment. Es van repassar totes analitzant en cada una d'elles diversos temes, tant a nivell d'execució d'obra com a nivell econòmic.

També es va tractar la possibilitat de noves col.laboracions conjuntes entre la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament. Aquestes es van plantejar tant a curt com a mig termini, encaminades totes elles a millorar les infraestructues i els serveis municipals.

Sense deixar de tractar temes molt importants per al nostre municipi, ens vam desplaçar a la Barraca això sí, abans varem visitar les obres de rehabilitació de l'Ajuntament; una vegada alla se'ls oferí un petit esmorzar a tots els presents, el qual va servir per aprofundir en les inquietuds que té el consistori coponenc.

Sortint de la Barraca es va fer una breu passejada pels carrers del poble, fet que va donar per acabada la visita del president.

Excm. Sr. Manuel Royes signant el llibre d'honor

A l'Ajuntament de Copons i al seu alcalde, amb afecte i els millors desitjos de prosperitat i progrés per la població.

Manuel Royes

18.4.98

Text: Ma Rosa Gusi i Marcel Aparisi

Fotos: Imma Lloró

II Tres Tombs vila de Copons

“En l’últim tomb es va fer la benedicció d’animals i carruatges davant del nou Ajuntament”

Enguany, els II TRES TOMBS es van celebrar el diumenge 15 de març a les 9 del matí, amb una participació molt bona i molts més carruatges d’època, els quals van venir de diferents llocs de la comarca de l’Anoia: Calaf, Sant Martí Sesgueioles, Els Prats de Rei, Igualada i també de Barcelona, concretament del barri de Sant Andreu i de Santa Perpètua de la Moguda, on té la seu l’Hípica Clapés.

L’Hípica Clapés va portar molts carruatges d’època perquè la festa fos més lluïda, ja que en Jordi Clapés en la seva adolescència solia passar molts estius al nostre poble i “suposem” que li van quedar “molt bons records”.

La concentració de cavalls, genets, carruatges i ponis va ser al poliesportiu, on es va obsequiar als participants amb un esmorzar que constava de pa amb tomàquet, botifarra, cansalada, xocolata, vi, cafè...

Després d’estar ben tips, es va anar a buscar, amb la banda de música Ceregumil Power, l’abanderada Jorgina Serrano Vives i el seu esplèndid cavall Camborio i tots junts van iniciar els tres tombs al popular barri de la Roquera, per continuar-los pels centrícs carrers del poble i finalitzar-los en el poliesportiu.

En l’últim tomb es va fer la benedicció d’animals i carruatges davant del nou Ajuntament, on l’alcalde i regidors van fer l’entrega d’un obsequi, que consistia en un mocador amb l’escut del poble. Un cop finalitzada la benedicció, vam anar cap a la plaça Major, on tenien preparada una gegantina paella d’arròs feta pels “amics de la paella”.

En el transcurs del dinar es van sortejar dos magnífics pernills per col.laborar amb la festa.

Per finalitzar, volem agrair un cop més a totes aquelles persones que han col.laborat desinteressadament en la festa, especialment a tots els participants i també al nostre Ajuntament.

Gràcies i fins a l’any que ve!

desembre

27 Reunió del CIC amb el jovent del poble a la Barraca.
28 Arribada del Patge Faruk i recollida de cartes al Teatre.
30 Canvi de vocal a la Junta del CIC. Entra en Xavier Martí i surt en Ramon Serra.
31 Sopar de Cap d’Any a la Barraca.

gener

3 Futbol: Bedorc, 0 - Copons, 11
5 Cavalcada del Patge Faruk pels carrers de Copons.
10 Futbol: Copons, 1 - Igualad B, 6
17 Futbol: Copons, 3 - Rebrot,1. Surt al carrer el núm. 5 de Camí Ral. Sopar de futbol a Ca l’Arnau.
20 Actes de la Festa Major d’hivern: Ofici solemne.
21 Ple ordinari.
24 Futbol: Vallbona, 4 - Copons, 7 - Cercavila- Bateig del segon capgròs - Berenar- Presentació del llibre: Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII. Els traginers i negociants de Calaf i Copons - Desfilada de models.
25 Santa Missa - Concert vermut - Homenatge als socis d’honor del CIC - Ball de tarda amb el típic ball de la crespella.
30 Premi Arrel atorgat a Camí Ral
31 Futbol: Copons, 3 - Hostalets, 2

febrer

7 Futbol: Ateneu, 3 - Copons, 4
14 Futbol: Copons, 3 - La Llacuna B, 1 -Comencen els assajos de les caramelles a l’Ajuntament vell - Concert de Rock a la Barraca amb MAI-TAN-KEM de Calaf i TIJUANA de Manresa.
19 Es desplaça a l’Ajuntament personal de l’OALGT per cobrar tributs pendents.
21 Carnestoltes infantil - Carnestoltes “pobre” amb sopar i ball a la Barraca.
28 Futbol: Penya Madridista, 3 - Copons, 1

març

1 Autocar a Barcelona al Teatre Poliorama per veure “El Florido Pensil”
2 Ple ordinari.
7 Futbol: Copons, 2 - Can Aguilera, 1
15 II Tres Tombs amb arrossada popular a la Plaça Major - Futbol: La Pobra, 3 - Copons, 1. Inici del període de les mesures de prevenció d’incendis forestal.
20 Visita del Gerent de la Junta de Sanejament, Sr. Blai Solé, a la depuradora de l’escorxador Closa i Fills, s.l.
21 Futbol: Copons, 2 - Òdena, 0
25 Incendi a Cal Seno.
27 Visita del Diputat-President de l’Àrea d’Esports i Turisme, Im. Sr.Frederic Prieto.
29 Futbol: Montbui, 5 - Copons, 0 - “Locus” pel ball, amb refresc i pica-pica.

abril

2 Entrega del premi Anuària atorgat a Lluís Jubert per Camí Ral.
4 Futbol: Copons 4 - Tous 2
11 Cauen quatre volves de neu.
12 Cantada de caramelles pels carrers del poble - “Locus” pel ball amb refresc i pica-pica.
16 Es desplaça personal de l’OALGT per cobrar els tributs pendents.
18 Visita del President de la Diputació, Excm. Sr. Manuel Royes, i del Diputat de l’Àrea de Cooperació, Im. Sr. Jordi Laboria.
19 Futbol: Montserrat, 2 - Copons, 2
26 “Locus” pel ball, amb refresc i pica-pica.

maig

2 Futbol: La Torre, 0 - Copons, 11
8 Visita del Parlamentari d’IC, I. Sr. Victor Gimeno.
9 Es trasllada provisionalment el consultori mèdic a l’Ajuntament vell.
10 Futbol: Fàtima, 4 - Copons, 1.
11 Comencen les obres de reforma del consultori mèdic - Ple ordinari.
16 Futbol: Copons, 13 - Bedorc, 0 - Sopar de futbol al Refugi de Cal Saül.
17 Joventuts Feréstegues: Excursió a Sant Pere d’Ardesa - Comença el cicle de xerrades sobre el Medi Natural de Catalunya: Arbres monumentals a Catalunya.
23 Futbol: Igualada B, 1 - Copons,2
24 Joventuts Feréstegues: Excursió a Pareses
26 Visita de la Delegada Territorial del Govern de la Generalitat, Sra. Mercè Tarradellas, a l’Alta Anoia.
31 Dinar de caramelles amb ball a la plaça Major.

juny

14 2a conferència: Parcs naturals de Catalunya.
20 Obertura de la piscina municipal - Vacunació de gossos (antiràbica) i aplicació del microxip identificatiu - Actes del 50è aniversari del CECI a la plaça Major
21 Participació dels capgrossos de Copons en la 2a Trobada de Capgrossos de Capellades
Participació a la 1a Festa del Bon Menjar: Els Fogons de l’Alta Anoia, a Els Prats de Rei
Recital de poemes a l’ermita romànica de Sant Pere de Copons.
23 Revetlla de Sant Joan. a la Piscina Municipal.
28 Excursió al Parc Natural del Montseny.
29 Instal.lació de jardineres pel poble

juliol

5 Joventuts Feréstegues: Excursió a Sant Jeroni (1236 m) - 3a conferència: Vegetació a la comarca de l’Anoia.
6 Comencen els cursets de natació.
19 Actes d’homenatge als mestres de Copons: Sr Joan Obradors i Sra. Vicenta Alumbrosos
22 Ple ordinari

L'equip del nostre poble

“...gràcies als seguidors que ens han acompanyat al llarg de la temporada...”

Text: FC Copons

Fotos: Alba Closa

El Copons acaba la temporada en 8è lloc, ben bé a la meitat de la taula classificatòria. Continuarem el petit resum de l'últim butlletí.

El dia 20 de desembre el Copons jugava al camp del Rieral contra el Fàtima, una derrota justeta per 3 a 4 per culpa d'un pèssim arbitratge; és l'últim partit abans de les vacances de Nadal.

El dia 3 de gener l'equip visita Piera i fa una derrota d'escàndol al pobre Bedorc. Bedorc 0- Copons 11.

El dia 10 de gener Copons 1- Igualada B 6. L'Igualada B ens dona un bany de joc; físicament i tècnicament es mostra com un aspirant a

l'ascens i destrossa un Copons que a més no té sort.

El dia 17 de gener Copons 3- Rebrot 1. Un partit molt dolent excepte en els últims 10 minuts que el Copons podria fins i tot haver golejat un Rebrot entregat. Al vespre la plantilla del Copons, amb les respectives esposes i nòvies, es van dirigir a Ca l'Arnau per celebrar un sopar subvencionat pels mateixos jugadors.

El 24 de gener visitem Vallbona i guanyem el partit per 4 a 7. Partit estrany, l'equip es col.loca amb un 3 a 0 en contra en els primers 10 minuts de joc. Es reacciona i s'acaba la primera part 4 a 3. Es fa una gran segona part tant físicament com mentalment i s'acaba golejant el contrari.

L'últim partit de gener, Copons 3-Hostalets 2. Gran primera part un Copons molt efectiu que acaba demanant l'hora a la fi del partit.

El dia 7 de febrer Ateneu 3- Copons 4. Bon partit amb ràbia i ofici dels homes clau d'aquest equip.

El dia 14 de febrer Copons 3- La Llacuna B 1. Un partit molt dolent d'ambdós equips, el qual va solucionar el Copons gràcies a un parell de jugades aïllades.

El dia 28 de febrer el Copons perd a Capellades contra la penya Madridista 3 a 1. Un Copons baix de forma física i mentalment fora del partit no té pràcticament opcions.

El dia 7 de març l'equip amb molts lesionats guanya en un partit dolent i igualat 2 a 1 a Ca n'Aguilera a casa.

El dia 15 de març el Copons perd a la Pobla 3 a 1 amb un equip plegat de baixes i sense cap opció al difícil camp del Pas blau.

El dia 21 de març el Copons, en un gran partit, humilia a l'Ódena al Rieral guanyant 2 a 0.

El dia 29 de març el Copons molt mermat de jugadors perd a Montbui 0 a 5.

El primer partit del mes d'abril, el dia 4, és a casa contra un Tous molt fluix, que és dominat pel Copons en un partit no massa bo.

El diumenge dia 19 d'abril l'equip visita el camp del Montserrat i empata a 2 en un partit bastant bo que es podria haver guanyat de no haver-se fallat tants gols.

El dia 2 de maig el Copons visita la Torre de Clara-munt i domina un mermat equip pel segon 0-11 de la temporada.

El 10 de maig el diumenge a la tarda, el Fàtima guanya 4 a 1 i es proclama campió de la competició amb un resultat enganyós, en un dels partits més nets de la temporada.

El 16 de maig el Copons torna a golejar d'una manera escandalosa al pobre Bedorc per 13 a 0, amb un dels tantejos més amplis de tota la història de l'equip.

A les 10 de la nit tots els components de l'equip, amb les corresponents parelles i el president, Emili Solé, i esposa ens desplaçem al refugi de Cal Saül on fem un sopar d'acomiadament de la temporada. Aquest sopar també és sufragat pels jugadors amb una important col.laboració del senyor Saül, que ens convida a cava i ens arregla el preu del sopar. Li donem les gràcies per aquesta important col.laboració, ja que ens faltaria col.laboració econòmica d'alguna empresa, perquè el club està en una posició econòmica delicada i no es pot ni pagar un sopar als jugadors, ni botes, ni res de res.

La capacitat de l'equip encara estava per veure. L'equip es desplaçava el dia 23 de maig al camp de l'Igualada B, el qual si guanyava es classificava en segona posició de la taula, que li donava accés a la promoció d'ascens a 2a regional. El Copons, donant mostres de la gran esportivitat i seriositat que ens caracteritza, va realitzar un gran partit, el millor de la temporada, amb un gran desgast físic i un molt bon partit tècnic i s'imposava per 2 a 1, encara que l'Igualada va fer jugar jugadors que al llarg de la temporada fins i tot havien debutat amb el primer equip a 3a divisió nacional.

Donem les gràcies als seguidors que ens han acompanyant al llarg de la temporada, així com a tots els jugadors per haver finançat els desplaçaments, les botes...

Demanem des del Camí Ral que es comprin el major nombre possible de butlletes de la magnífica panera que es sorteja cada any per la Festa Major, ja que l'economia del club està molt precària com ja hem dit.

En homenatge als nostres mestres Joan i Vicenta

“...imatges de conte i de fantasia que a tots ens perduren...”

Text: Colla d'exalumnes de l'escola de Copons

Tots sabem que a la vida hi ha coses, moments i persones que no es compren ni és venen, i és per l'incalculable valor que tenen que tothom arriba un punt que les infravalora i els pren el preu sense adonar-se'n que d'aquesta manera elles soles arriba un bon dia que s'immortilitzen i a la vegada es fan més fortes i il.limitables.

Avui recordem dues persones que ens van definir a tots nosaltres i a la vegada dues persones que han definit el nostre poble; uns mestres amb personalitat pròpia, amb una manera diferent de veure la vida i el tret que els definia l'ensenyament, tenint l'ocasió de demostrar-nos la seva feblesa i tendresa a tots nosaltes.

Avui tan sols ens queden experiències plenes de missatges per a totes les generacions que dia a dia, sense notar-ho, estem segurs que han seguit cap a un mateix punt, sota el seu intent generós d'ensenyar-nos.

A les nostres vides ells han jugat un paper important i a la vegada fonamental. Va ser ell que va obrir una escola amb un ensenyament diferent, ensenyant-nos des d'un bon principi a estimar la nostra llengua, els nostres costums... establint així un ensenyament en català el qual a tots ens ha fet profit al llarg de la nostra trajectòria.

A nivell personal ens van ensenyar a relacionar-nos com a persones educades i obertes, inculcant-nos moltes vegades que no s'acabava tot sent un bon matemàtic si la persona no era plena.

Ells ens van guarnir les festes, el cinema, el teatre... i van constituir a la vegada diferents associacions (APA, Consell Escolar, Club Escolar 3C).

Ens van ensenyar a parlar amb un llenguatge com la música, comprès per a tots, definint així estils i caràcters.

Van donar a conèixer a tots que encara que fossim homes i dones la natura ens havia establert unes lleis que sempre ens superarien i que, al cap i a la fi, tan sols ens unien amb la resta d'éssers del món.

Val a dir que han sigut unes persones que no han treballat per treballar, sinó que han sentit la pedagogia des del fons de la seva ànima.

Tot això tan sols són records de la part més ombrívola de tota persona que avui ens trobem aquí, imatges de conte i de fantasia que a tots ens perduren i que sempre ens serviran per fer més agradable la realitat.

Avui tots tenim un sentiment comú, reconeixem que es van fer estimar, que han sigut un símbol entre tots nosaltes i per al poble de Copons, que van proporcionar als joves del nostre poble, els quals molts d'aquests avui ens trobem aquí i que tant per ells com per nosaltes han sigut molts moments viscuts intensament, ja que van fer de cada dia uns grans moments i de tots els moments uns grans instants que perduraran eternament en el temps.

Avui tan sols són moments convertits en històries inacabables amb dues grans persones que hem tingut tots la sort de compartir, no res més que això.

Gràcies per tot.

50e aniversari del CECI

“...es varen aplegar unes 200 persones a la plaça del poble...”

Al llarg de l'any el CECI ha celebrat per tots els pobles de la comarca el cinquantenari de la seva fundació. El dia 20 de juny de 1998, a les 10 de la nit es varen aplegar unes 200 persones a la plaça del poble.

L'acte que es va dur a terme a Copons va consistir en la projecció de dos audiovisuals, unes imatges de Copons i unes de la comarca.

Entre els audiovisuals es va fer un espectacle de llum, ombres i so a càrrec de l'Espiadimonis. Després es va regalar a tots els assistents una litografia numerada amb una imatge inèdita de Copons.

També es va presentar el llibre Anoia, etimologia toponímica, que recull l'origen del nom de cada poble, i una imatge inèdita dels 33 municipis de la comarca.

El CECI va néixer amb la voluntat de ser un centre d'estudi i sens dubte ara és l'entitat cultural més important de la comarca, amb un nombre molt important de seccions. Ara només cal que aquest grup de gent no perdin les ganes ni la imaginació i rebin el suport que mereixen.

Cicle de xerrades sobre el medi natural a Catalun-

“ La primera xerrada d'aquest cicle portava per títol “Els arbres monumentals de Catalunya””

Text: Imma Lloró

Foto: Ramon Serra

El passat diumenge dia 17 de maig es va iniciar el “Cicle de xerrades sobre el Medi Natural de Catalunya”, que va tenir lloc al local cultural de “La Barraca”. Aquest cicle ha estat organitzat pel Centre Instructiu Coponenc i patrocinat per l'Ajuntament de Copons.

Les xerrades varen anar a càrrec del biòleg Bartomeu Borrás, el qual va saber connectar molt bé amb el públic assistent, fomentant el diàleg i la participació, tot fent que es formés un clima d'intercanvi de coneixements i d'experiències.

Durant les diferents jornades es varen passar diapositives per tal de fer més amena la conferència, i també es va proporcionar material informatiu de les diverses matèries tractades a les persones que pròpiament ho demanaren.

La primera xerrada d'aquest cicle portava per títol “Els arbres monumentals de Catalunya”. Un tema molt interessant i curiós, ja sigui per l'espectacularitat d'aquests arbres o pel desconeixement que en general existeix sobre aquests gegants. El Bartomeu ens va explicar el significat, la

tradició i la història d'alguns d'aquests arbres més propers a nosaltres. També ens argumentà el perquè i el com han arribat a tenir una corpulència i llargària tant considerable. Tot seguit es varen projectar diapositives on varen poder contemplar els exemplars més importants que hi ha a Catalunya, com per exemple, el famós Pi de les tres branques, el roure de Can Codorniu, lo Parot, etc.

El dia 14 de juny, vàrem parlar dels Parcs Naturals a Catalunya. Després d'una breu introducció sobre els diferents tipus d'espais protegits que existeixen (Parcs Nacionals, Parcs Naturals, Paratges Naturals d'Interès Nacional, Reserves Naturals, etc.), vàrem poder admirar a través de les diapositives, algunes imatges impressionants de tots els parcs i espais protegits de Catalunya. En finalitzar l'acte es va parlar de l'excursió prevista per al diumenge 28 de juny al Parc Natural del Montseny, i es va animar als assistents a participar-hi.

El dia 28 es va sortir d'excursió a les vuit del matí del poliesportiu de Copons i es va seguir l'itinerari previst: Copons-St. Celoni- Santa Fe- St. Marçal- Coll de Revell. St. Hilari (dinar)- Espinelves (Mas Joan) - Copons. Dins la programació de la sortida hi havia una caminada d'unes dues hores i mitja a Esquei de Morou, per a tota la gent del grup amb ganes de caminar una estona. A la tornada es va anar a veure un audiovisual sobre el Parc i a la tarda vàrem visitar Mas Joan a Espineves. Aquí vàrem poder contemplar diferents tipus d'arbres, alguns d'ells amb unes mides excepcionals (sequoies, avets,etc.). A les 8,30 arribàvem a Copons amb l'objectiu de la sortida complert. Objectiu que es tractava d'adquirir nous coneixements sobre la fauna i la vegetació del Montseny, i també poder gaudir de la gran varietat de paisatges i d'espècies que hi existeixen, com ara les pinedes, els alzinars, les rouredes, les fagedes i les avetoses.

Aquest cicle de xerrades s'acabà el diumenge dia 5 de juliol amb la “Vegetació a la comarca de l'Anoia”. En aquesta xerrada el Bartomeu ens va ensenyar la vegetació tan rica i diversa que tenim al nostre entron i que a vegades de tant propera i familiar que ens resulta, no li arribem a donar la importància que mereix.

El Cicle de xerrades va finalitzar amb un bon resultat, tot i que el públic no va ser molt nombrós. Així doncs, esperem que us animeu a participar en properes iniciatives, ja que és molt important tot el que suposa assistir als actes culturals que es celebren al poble.

Recital poètic i musical a Sant Pere de Copons

Text: Imma Lloró

Fotos: Ramon Serra i Jordi Bertran

“ El repertori es va iniciar amb Joan Salvat-Papasseit...”

La tarda del diumenge dia 21 de juny, es va celebrar, a l'Ermita romànica de Sant Pere de Copons, un recital de poesia i música. Va ser un acte molt lluit, on es barrejava l'encant del romànic, amb la bellesa de la música i la poesia d'una manera molt natural.

El recital va anar a càrrec d'un grup d'actors, membres del Teatre Experimental Català, format per Alex Aixalà, M.Eulàlia Arqué, Mercè Guiamet i Ernest Serrahima, acompanyats al piano per Francesca Ruiz, professora del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

El nivell interpretatiu d'aquests actors va ser immillorable. Varen aconseguir mantenir el públic molt atent, durant tot el recital, que va tenir una duració aproximada d'una hora.

Tot i que l'Ermita es va omplir,hi va haver un silenci absolut. Només es sentia la música i les veus dels intèrprets entre les parets entranyables de la nostra Ermita.

El muntatge va consistir en una petita introducció biogràfica dels poetes, Joan Salvat-Papasseit i Jacint Verdaquer,

combinada amb lectures dels poemes i de fragments de les seves obres. Tot això, acompanyat musicalment, amb peces apropiades a cada obra.

El repertori es va iniciar amb Joan Salvat-Papasseit, un dels poetes avantguardistes més importants de Catalunya. Es varen interpretar un recull de poemes de les diverses èpoques i temàtiques:

Encara el tram- Encara el Port- Nadal- Diumenge- Pantalons llargs-Res no és mesquí- Visió del Guadarrama-Pregó-El berenar a les roques-Venedor d'amor-L'enamorat li deia- Mestre d'amor-Pregària-Tiranía de l'amor-Si la despulla- I quan confiats els arbres-La carn fa carn-Arquer d'amor-Nocturn per a acordió- Pronerbi.

La segona part del recital fou dedicada a Jacint Verdaquer. Es varen escenificar alguns dels seus poemes més patriòtics i de les seves obres més importants:

La sega-La primavera-La mort de l'escolà-L'emigrant-Les barres de sang-Comunicat al”Noticiero Universal”-Cant de gentil-Canigó-Virolai.

L'acte es va cloure amb una forta ovació. Indiscutiblement la qualitat de l'espectacle va ser superior.Esperem poder gaudir novament d'aquest tipus de representacions al nostre poble.

Finalment, voldríem agrair als actors la seva cordialitat, el seu talent i la seva amabilitat, així com als veïns de Sant Pere la seva hospitalitat i acolliment.

Turisme Rural

Text: Angelina Salut

Fotos: Montse Coberó

El turisme rural és una realitat emergent. El desig de retornar a l'entorn rural i de recuperar el contacte amb una forma de vida diferent ha fet que els habitants de la ciutat demanin una altra forma de fer turisme més natural, més tranquil.la i més humanitzada, i fugin cada vegada més del turisme de sol i platja.

El turisme rural basat en el contacte amb una forma de vida diferent, on la natura, els costums, el paisatge i la tranquil.litat dels petits pobles contrasten amb la vida urbana de la ciutat.

Els municipis de l'Alta Anoia no tenim fins ara cap mena de tradició en l'explotació dels recursos turístics. Això no vol dir que no tinguem possibilitats, el nostre paisatge ple de contrastos, el romànic, els nostres pobles que han sabut mantenir la seva personalitat, conviden a passejar pels seus carrers i gaudir de la seva tranquil.litat.

L'Ajuntament de Copons i vuit municipis més han ajuntat esforços i voluntats per promocionar, sota el lema de “l'Alta Anoia la Segarra històrica”, el turisme rural als nostres municipis.

Una de les primeres iniciatives ha estat la realització d'un curs de formació i autoocupació en turisme rural, PLA-FATUR-. Aquest curs, subvencionat per l'Àrea de Promoció Econòmica i Habitatge de la Diputació de Barcelona i el Fons Social Europeu, ha obtingut una molt bona acollida per part de la gent dels nostres municipis.

El curs s'ha dut a terme durant els mesos de febrer-juny. Durant el transcurs del curs, els alumnes han pogut fer pràctiques al Saló del Turisme de Barcelona, així com conèixer altres iniciatives en el camp del turisme rural, s'han fet sortides a França, la Garrotxa, Esterri d'Àneu, el Castell de Montsonis, Castelltallat, etc. i participar en l'organització del concurs de cuina “Els fogons de l'Alta Anoia” que es va dur a terme als Prats de Rei, el passat 21 de juny.

En el transcurs del curs, els alumnes han pogut conèixer també la història, el patrimoni, el medi ambient dels seus municipis, així com la legislació o la fiscalitat del sector turístic.

Per a aquest any està prevista la realització d'un segon curs de Plafatur, també subvencionat per l'Àrea de Promoció Econòmica de Barcelona i pel Fons Social Europeu.

En aquest segon curs està previst tractar temes com màrqueting, decoració, tradicions, costums, festes, relacions públiques, atenció al client, entre altres coses.

Cal destacar que la realització del curs ha fet sorgir tot un seguit d'iniciatives, algunes d'elles lligades a l'artesanía, i d'altres com la creació d'empreses de serveis, Equinoia, situada als Prats de Rei i dedicada a l'organització de sortides, rutes a cavall, classes d'hípica o promocions turístiques de l'Alta Anoia. Dedicada a l'organització de rutes amb vehicles de quatre rodes, quads, i també a Pujalt s'ha posat en funcionament un allotjament per a unes 10 persones, amb la possibilitat de realitzar activitats com vols en globus, passejades en bicicleta, etc.

Els ajuntaments de l'Alta Anoia estem convençuts que el turisme rural pot ser un bon complement per a l'activitat econòmica de la zona. Només cal posar-hi imaginació, forces i creure-hi.

Alta Anoia, 2 de juny de 1998

Grup de teatre la Barraca “Joves”

Ei! Sóm nosaltres, l'Eli, la Vero, la Montse, el Cesc, el Gonzalo, la Meri, l'Àngel, el Trull, la Fany, la Judith i el Serrano i formem part del grup de teatre la Barraca “jove”.

I a qui hem embittlat? La Rita Baliu

Per què l'hem embittlat?

Per fer una obra de teatre, sí tio, el que llegeixes, la Rita n'és “l'afortunada”, i gràcies a ella aquesta festa major ens veureu actuar a la plaça.

Hem tingut d'obrir grans espais buits a les nostres agendes per poder assejar quatre hores setmanals, tot i així és difícil ser-hi tots, però tots sabem que el teatre no és fàcil i que s'ha de treballar, per sort tenim un teatre, atrotinat, però el tenim!

La Rita ens a ensenyat a valorar el teatre! També, a interpretar quan sóc jo o quan sóc el personatge, diferenciar i compte que si per casualitat tenim un curtcircuit podem arribar a ser un autocar, un campanar, un mossèn, un xinès, un alcalde, una honorable consellera de la conselleria dels pobles deixats de la mà de Déu...

I compte; encara us treuran la Hispano i el Sant Roc.

una nova secció creada especialment per a la gent més jove

Deixa't anar i treu-li el suc

Si tens alguna cosa a dir, hem creat aquesta nova secció perquè puguis disposar-ne i fer-nos saber les teves inquietuds, denúncies, alguna activitat que estas muntant, un viatge, un concert explica-ho (si vols, eh!). Si tens algun dubte, contacta amb alguna persona de l'equip que munta aquest butlletí, tel . 93 809 00 00.

Welcome To Barcelona

Text: Oriol Martí

Si veniu a Barcelona us he de dir: Benvinguts a Barcelona, la Comèdia Teatral i Social més gran de Catalunya!!!

Benvinguts sigueu. Si sou turistes us asseuran en una butaca al davant d'un fals escenari, un teló que pujarà i baixarà quan ho manin els de dalt, uns personatges que faran de titelles, també mogudes des de dalt, un decorat preciós pintat per a l'ocasió. En conjunt, una ciutat preciosa i perfecta on fareu fotos i comprareu roba. Quina ciutat més avançada!!!, direu. Doncs jo us convido que pugueu a l'escenari, que veieu qui mou les titelles, mireu darrera el decorat i veieu el munt de gent sense importància, sense nom, que està suant! Per aguantar aquest parany tan maco, jo, us proposo que agafeu les vostres càmeres ultramodernes i vingueu amb mi. Us ensenyaré la veritable plaça de Catalunya, els bonics voltants de la Sagrada Família, la calorosa “sorra ” de la nostra bonica Vila Olímpica formada per petits grans de sorra, xeringues, llaunes, encenalls, etc. Tots aquests decorats que no fan res més que amagar una veritat social. Per què feu fotos de les Rambles i no del barri “Chino” que és a la vora? Hi podreu olorar els més “bells perfums” d'amomiàc i safrà que infecten els carrers; podreu escoltar els “preciosos” crits de nens plorant, de mares implorant o simplement els crits d'impotència d'algú que es lamenta de la seva mala sort, perquè, ni la mort el ve a trobar; assaborireu el “dolç” sabor de l'aigua rànica i salada que emanen de les “boniques” fonts rovellades que adornen els meravellosos parcs on la merda de gos substitueix les “avorrides” flors; admireu la “perfecta” arquitectura dels edificis encorbats i ennegrits pel constant rebufar de les clavegueres i els tubs d'escapament; o els “preciosos” monuments de munts de deixalles, runes i altres d’“artistes” anònims; coneixereu el veritable mercat “lliure” de drogues, prostitució, menors i mercenaris; sentireu a flor de pell els sentiment d'odi, egoisme, avarícia i desconfiança social que emanen dels cors de moltes persones marginades pel mateix sentiment que els impulsa a viure com un cuc. Tot això ho podreu trobar a molts d'altres llocs de Barcelona, de la comarca, de Catalunya, d'Europa i d'arreu del món. Aquesta massa social, les anomenades societats marginades, que hem criat i cultivat mica en mica, cada dia és més gegant i nosaltres en lloc de ajudar-los, què fem? Tanquem els ulls o canviem de canal, abaixem el cap i exclamem amb la boca plena de cucs una paraula marginal amagada sota el nom de : pena! Si, mentre les coses ens segueixen donant pena les seguirem deixant a un costat fins que arribarà un moment que haurem deixat tantes coses al costat que haurem de conviure i adaptar-nos a elles.

Però seguim amb el nostre “preciós” passeig social; ara, però, canviarem d'ambient, un ambient totalment contrari a l'altre, perquè és un ambient agradable per als nostres sentits exclusivament sensorials, perquè si els despullem de tots els adornaments que els fan agradables no trobem un cos nu femení maco innocent i agradable sinó tot el contrari un home gras, amb cara de pocs amics i engegat amb hipocresia, mentides i riqueses. Ja sabeu de què parlo, no? Dels anomenats barris alts. Fem-hi una visita.

Aquí sí que podreu fer fotos al vostre gust, perquè tots els edificis són perfectes i els ha dissenyat el gran arquitecte Fulanito de Tal; Els carrers són perfumats per la mescla d'una gran varietat de perfums de senyor@, són controlades fins a l'última persona sospitosa per facilitat la “bona” convivència ciutadana; els carrers els netegen diàriament, hi ha milions de botigues, etc. Tot i especialment tot és material, un pur sentiment materialista de mentalitats adinerades i avaras, o no ? Doncs no. No té per què existir un model fix de “pijo” o simplement pel sol fet de tenir diners no implica tenir aquest tipus de mentalitat. Per això us sugereixo que en lloc de fer fotos a l'ambient, que ens enlluerna per a enganyar-nos, entrem dins les seves cases, o millor, fem-li una foto als seus cors; de ben segur que trobarem gent amb els mateixos problemes o pitjors que els que ens fan pena, o gent amb ganes d'escapar-se de tot allò que l'ofega o més concret una sola cosa que els ofega, els diners: Allò que els qui en tenen poc en volen i els qui en tenen massa els porta problemes. També gent amb la mentalitat materialista, o el que és pitjor, gent amb mentalitats conservadores, privant tota mena d'expressió de llibertat.

Tot això i molt més és el que jo inclouria en la visita turística a Barcelona.

Vull dedicar un poema del gran poeta social Cèsar Bilbao a tots els meus amics i sobre tot aprofitar per fer un homenatge a les mares:

dedicatoria

No quiero dedicarte tan solo estas lágrimas que estoy darramando, este poema necesario para acariciarte, escrito bajo tu inspiración en largos días de trabajo, plasmado aquí en precisos análisis depurados.

te quiero dedicar mi vida a ti, y a tantos hijos de la calle, hermanos asesinados por el virus social del abandono, de la pobreza, de la hipocresía.

a ti y sobre todo a las madres, esas mujeres de hierro, con el corazón cincelado por la fuerza de un amor invencible, obligado a florecer en medio del estiercol con que abonamos las riquezas los ciudadanos de primera, los policías, los jueces, los médicos, los que vivimos a costa de vuestra marginación.

te conozco, naciste en mi misma calle epedrada, juntos crecimos, y juntos conseguiremos sacar a nuestros hijos para siempre de las cárceles, cloacas fabricadas por el miedo, lugares donde se aplaza la vida y se sustrae la libertad, cementerios de hombres vivos.

. del seu llibre carcel y marginación social (1990)

Un japonès a Copons

Text: Yoshi Okuno

“ ..La diàspora de la gent de Copons per Espanya respon a un fenomen mercantil estès per tot el món...”

Sóc japonès i fa tres anys que visc a Catalunya investigant la seva història. Però hom em pot preguntar: “Per què un japonès investiga les coses de Catalunya?” La resposta la podem trobar en la meva professió: sóc historiador especialitzat en Història europea. Tot i que Catalunya ha tingut i té una gra importància des d’un punt de vista històric, cultural i econòmic en l'àmbit europeu, encara no és gaire coneguda a Japó. Penso que presentar Catalunya al Japó, i molt particularment als meus futurs alumnes de la universitat, servirà no tan sols perquè la coneguïn, sinó també com a exemple de la pluriculturalitat i la diversitat d'Europa.

Ara bé, dins la història de Catalunya, investigo el desenvolupament econòmic del segle XVIII. És un tema interessantíssim i cabdal per aclarir els orígens de la Catalunya actual. Així, estudiar el mercat de les teles de cotó fabricades a Catalunya és una qüestió bàsica. Fa dos anys consultava els llibres de venda d'una fàbrica d'estampació de teles de cotó de Barcelona i aleshores em va sorprendre molt una cosa: vaig trobar molts noms de comerciants d'una petita vila catalana, Copons. S'escrivía així, per exemple: “Deuen los SS (Srs.) Joseph Jaime Segura y Companya de Copons...”, “Deuen los SS Segura, Soler, Romeu y Cpa. residents a Granada...

No entenia res del que havia passat, vaig localitzar Copons al mapa i encara vaig quedar més desconcertat: els comerciants d'un poble de l'interior i tan petit tenien xarxes comercials que abraçaven tot Espanya? En aquell moment, malauradament, encara no coneixia les investigacions tan importants del Sr. Ernest Lluch i de la Sra. Assumpta Muset. Així, durant uns mesos, vaig tornar-me boig pensant en Copons.

Gràcies a les investigacions dels dits professors vaig saber que les mercaderies catalanes s'exportaven, durant el segle XVIII, a la resta d'Espanya a través de les xarxes comercials d'uns determinats - i petits- pobles i un dels més anomenats és Copons. La diàspora de la gent de Copons per Espanya respon a un fenomen mercantil estès per tot el món.

El meu interès per Copons no va disminuir, ben al contrari, les meves ganes de visitar la vila van augmentar encara més. Un dia vaig explicar a un amic català tot el tema, aquest va resultar que era molt amic de la família Segura de Copons i els ho va comentar. El Sr. Segura, sense jo saber res, va comentar a l'alcalde de Copons, Sr. Jordi Bertran, el meu interès en la vila i la seva història i el Sr. Bertran va convidar-me a anar-hi. Casualitats de la vida!

El Sr. Bertran és un alcalde molt jove, amable, sincer i actiu. Tan sincer i actiu com ho eren els comerciants del segle XVIII de Copons, un poble tan petit i tan peculiar. Em vaig emocionar amb la sinceritat de l'alcalde, ja que em va explicar tots els problemes actuals de la vila. Les cases de les famílies Segura i Jover eren allà, explicant el passat brillant sense dir res. Estava molt content. Em va sorprendre que en un poble tan petit hi hagués 14 molins. Eren molins que, amb blat importat des de la resta d'Espanya pels comerciants de Copons, fabricaven farines per exportar; aquest molins es movien amb l'aigua que entrava al poble des d'una sola entrada, i no solament la feien servir per a això sinó que també hi regaven els camps. Jo ja sabia que a començaments dels XVIII es van construir molts canals de regatge a Catalunya, però no sabia que fossin tan eficaços. Copons és tan petit que sembla que tota la vila és un museu que explica com funcionava l'aprofitament de les aigües. De fet, l'ajuntament està intentant recuperar els molins. L'alcalde em va explicar que l'ajuntament volia fer de Copons un poble que pogués sobreviure com a poble cultural. Trobo que és una idea fantàstica.

Però hi ha una cosa que em fa molta llàstima, es tracta del fet que no se sàpiga on viuen les moltes famílies dels comerciants de Copons que mostraren aquella gran activitat el segle XVIII. Com l'alcalde em va dir, és molt difícil i laboriós investigar-ho, i té tota la raó. Malgrat això, tan de bo que un dia es reuneixin els descendents d'aquestes famílies i els veïns actuals, i es pugui fer una gran festa a Copons pel seu brillant passat i pel seu futur.

Visca Copons!

Les vacances a Copons

Text: Carolina Martín i Bertran

“ ...quantes vegades no recordem les bones estones que vàrem passar a Copons?...”

Segur que em deixaré moltes coses per explicar. Les vacances a Copons, personalment, les recordo com una cosa molt desitjada. Crec que aquesta és una opinió que compartiem tot aquells nens, en aquella època, que no erem de Copons, però que en els períodes de vacances (Nadal, Setmana Santa i estiu) hi veníem generalment a casa dels avis. Sincerament, tant els avis com nosaltres ens sentíem satisfets. Cadascú disfrutava a la seva manera. Els avis contents de tenir-nos i nosaltres contents, per una banda d'estar amb ells i per l'altra per trobar-nos amb els nostres amics, tant de fora de Copons com amb els que eren de Copons.

La vida era totalment diferent. Primer perquè no anàvem al col·legi i segon perquè a causa d'això no teníem horari per aixecar-nos i tampoc per anar-nos a dormir.Tot i que no hi havia piscina pública, com ara, anàvem a banyar-nos a les piscines particulars. Recordo que jugàvem a la plaça de la Bomba a policies i lladres, entre d'altres. També fèiem carreres amb bicicletes. Sovint agafàvem les bicicletes i ens anàvem a la Font de la Canal a berenar, cap a la vesprada sortíem a Sant Magí a prendre la fresca, allà explicàvem acudits, els esdeveniments del dia i, en definitiva, ens coneixíem una mica més.

Quan arribava el dia de Nadal tothom feia cagar el tió. A la tarda quan sortíem cadascú explicava què li havia cagat el tió. Santa Innocència! Un fet també esperat era el dia de Reis, a Copons sempre ha arribat el Patge Faruk. Anàvem a portar-li les cartes i aquell dia tot funcionava, el patge ens deia un seguit de coses que no ens agradaven, però tot i no voler reconèixer-les eren certes. Coses que ja te deien els pares, ..., però és clar, t'ho deia el patge que era qui havia de portar-te els regals. Hi ha una data que per a nosaltres era molt important, el 28 de desembre, dia dels innocents. Recordo que fèiem ninots i els enganxàvem, ficàvem tamps de suro (de les ampolles de xampany) dins els tubs d'escapament dels cotxes, ... Imagineu-vos...

Quan arribàven les caramelles, tothom a cantar, clar tothom qui cada cap de setmana havia anat a assaig. Els qui érem de fora i no veníem tots els caps de setmana, teníem una feina reservada, que era la de portar les cistelles on s'hi posaven les flors, per després anar a repartint-les pel poble.

Hi havia caps de setmana, de tant en tant, que veníem a passar-los a Copons. Aprofitàvem el 20 de gener (Festa Major de Sant Sebastià), el mes de febrer amb el carnestoltes, si la revetlla de Sant Joan queia en cap de setmana, també ho aprofitàvem.

La gent de la qual parlo, ja som grans. N'hi ha fins i tot que ja són casats. Quan venim a Copons i sentim que corren els cosins, els nebots, i en definitiva la mainada pel poble, veiem que arriben bruts a casa, o fins i tot han caigut i porten unes bones rascades als genolls, quantes vegades no recordem les bones estones que vàrem passar a Copons?

Parlem de civisme

Text: Rita Baliu

“ ..estimem el poble i respectem-lo, és el nostre i és el més bonic del món....”

Copons és un poblet petit i un poblet bonic, i he de suposar que tots ens l'estimem. Pero hi ha fets que no comprenc, coses que fa la gent, que demostren que no saben què és viure en una comunitat petita com és la nostra, com per exemple: la gent que té gossos i els treu a passejar perquè facin les seves necessitats i no saben fer altra cosa que treure'ls al carrer perquè hi deixin les seves tifes a qualsevol lloc per on passen per qualsevol carrer, però segur que no, en el que ells viuen.

Jo personalment estic com bastant farta d'agafar, cada dos per tres l'escombra i la pala per treure les cagarades que hi al meu carrer,el carrer Raval fins a arribar als contenidors; hi ha dies que fins i tot n'he comptat fins a 13 tifes. Per favor, que a quatre passes hi tenim boscos i camins de terra. No empastifem els carrers del poble, és allò que diu la dita: “allà on caguem, deixem la merda”, els gossos no en tenen cap culpa, ja que ells no tenen el privilegi de la intel·ligència, però és de suposar que sí que el tenen els seus amos, però l'utilitzen negativament.

Deixalles: Quantes vegades no venen, pels motius que siguin, a recollir les bosses dels contenidors i tot i estar plens, vinga a portar-hi bosses, que surten dels contenidors, que es deixen a terra, que gossos i gats afamats, van i les rebenten fent un gran escampall de deixalles per tot arreu, i si fa vent, no en parlem una altra vegada agafa escombra i pala i una bossa ben gran per a recollir tot el que ha quedat escampat. Jo, quan veig que els contenidors estan a rebentar em quedo la bossa de les deixalles a casa fins que veig que els contenidors tornen a estar buits. Això no vol dir, que més d'un cop els he maleït, ja que s'han passat força dies sense buidar-los, aquí vull expressar la meva queixa a l'Ajuntament perquè faci el que calqui per tal que això no passi tan sovint, o més ben dit, no hauria de passar.

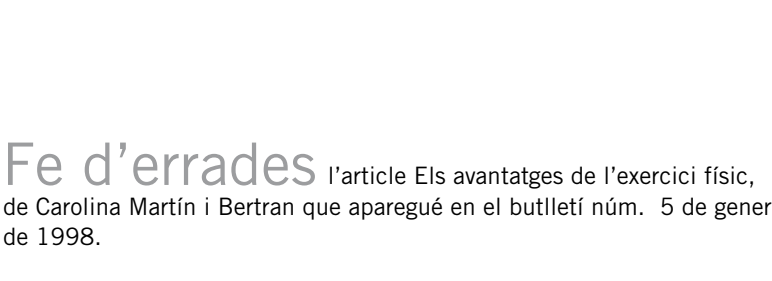
Anem cap a la Font de la Vila. Anem! Molts hi anem a buscar aigua, però pel que veig també molts hi llencen el que els fa nosa en aquest moment un altre cop aquí una gran bossa de deixalles per anar recollint, llaunes de begudes, bosses de patates, pipes, paquets buits de tabac, papers de caramels, o garrafes de plàstic que ja no serveixen i no parlem de l'abocador que hi ha al principi del camí, on molta gent pel que veig i tira deixalles orgàniques dels horts, però també he comprovat que moltes vegades entremig d'aquestes deixalles, aquí ja he tingut que venir amb el carretó per recollir-ho, ampolles de vidre, sommiers de llit,bateries de cotxes,sacs de plàstic, llaunes d'oli, caixons i un llarg etc.

I ja no parlem del Pla de missa, el MAI TANQUEM, i tots els voltants, que sembla una mina de vidre i una deixalleria tot plegat, de la gran quantitat de deixalles que hi ha per tot arreu. Sembla que es don'gui importància el fet de beure't una cervesa i estrellar l'ampolla contra el terra o una paret, un cubata i la mateixa fi té el got, menjar-se una bossa de patates o qualsevol altra cosa i la tal bossa per terra, gots de plàstic, clínex i també aquí un altre llarg etc. Potser és un dels llocs més depriments que hi ha al poble, i la gent quant veu merda per tot arreu, sembla que una mica més ja no es veu, no té cap importància, també aquí altre cop he recollit un munt de merda.

Des d'aquí voldria demanar a tots aquells que en algun moment o per costum embruten d'aquesta manera el poble o els seus voltants que abans de fer-ho s'ho pensin dues vegades, a mi personalment m'estalviarien feina i enriades i per a tots serà més agradable passejar-nos sense veure porqueries per a tot arreu. Tots tenim casa i la volem neta per estar-hi a gust, el poble també és nostre, i si està net, també hi estarem més a gust, ja que crec que no deixa de ser una prolongació de casa nostra.

Fem un toc d'atenció tots plegats i no deixem que la merda se'ns mengi, estimem el poble i respectem-lo, és el nostre i es el més bonic del món.

Esperant que aquest butlletí surti abans de la Festa Major demostrrem entre tots el nostre civisme col·laborant en les feines que facin falta i sent responsables de les tasques per les quals ens responsabilitzem, és la nostra Festa Major i entre tots hem de fer-la.

“En primer lloc, cal tenir en compte que l'exercici s'ha de fer amb una determinada regularitat, amb això, no vull dir que s'hagi d'ésser adients a les capacitats de les persones “.
hauria de posar:
“En primer lloc, cal tenir en compte que l'exercici s'ha de fer amb una determinada regularitat, amb això, no vull dir que s'hagi de fer cada dia, sinó fent-lo dues o tres vegades a la setmana, ja és suficient. Una altra cosa que s'ha de tenir en compte, és que siguin adients a les capacitats de les persones que els realitzen”.

A cada edat la seva alimentació

“*..una dieta equilibrada i aquí en el nostre entorn és fàcil fer una dieta mediterrània..*”

Text: Carolina Martín i Bertran

Copons, el nostre poble, des de fa uns anys té una població variada. És a dir, gairebé hi ha gent de totes les edats. Des de nadons de pocs mesos de vida, infants, adolescents, adults i vells. Tenint en compte la importància que té fer una alimentació equilibrada, faré unes pinzellades d'allò que és més important a cada etapa de la vida.

No és cap descobriment que davant d'un nadó amb poques hores de vida la millor alimentació que podem donar-li és la llet materna. Aquest tipus d'alimentació s'ha d'iniciar desseguida després del part, sempre i quan no hi hagin hagut problemes. S'ha de tenir en compte que en els primers mesos de vida l'alimentació, a més de cobrir les necessitats físiques de nutrició, ha de satisfer les necessitats afectives del lactant. Es per això que el valor de la lactància materna no queda limitat als seus efectes nutritius.

La llet humana per les seves característiques immunològiques protegeix al nadó davant infeccions i evita o , si més no, redueix les al·lèrgies. També hi han avantatges psicològiques clares, ja que contribueix a establir una relació afectiva mare fill. Fins a quina edat la lactància materna? A partir dels 6 mesos, la llet humana no cobreix totes les necessitats nutritives del nen, és per això que a partir d'aquesta edat deixa d'ésser un aliment exclusiu.

Cada dia s'insisteix més amb la lactància a demanda, és a dir, donar de mamar quan el nadó ens ho demani.

Si acostumen al nen els primers dies de vida al biberó, després no ens voldrà el pit. El raonament és lògic. Xuclar del biberó no li costa gens, en canvi, per xuclar del pit ha de fer més força.

Quan una mare alleta al seu fill, no ens podem oblidar d'ella. És important que begui líquids, sobretot llet, també és important evitar determinants aliments com són els espàrregs, cols de Brusel·les, carxofes, ... perquè donen mal gust a la llet.

A mesura que el nen vagi creixent anirem introduint els diferents aliments de manera que quan arribi a l'any ja haurà de menjar de tot.

Hi ha una cosa curiosa és el fet que es té la tendència a donar als nens mel perquè pensem que és una cosa natural i és millor que no pas el sucre. Això és una cosa vertadera però s'ha de tenir en compte que fins als sis mesos no li podem donar mel als nadons, perquè no tenen el seu aparell digestiu en condicions d'acceptar-lo. Pot ser que a la mel, de tan natural que sigui, ens hi trobem espores de les flors, aquestes no poden ser assimilades pel nadó.

Un consell important és que no hem d'afegir ni sal ni sucre al menjar dels nens, ja que ells no tenen coneixement de l'existència de la dolçor i el que és salat. Generalment, quan els hi donem un iogurt natural, si personalment no ens agrada, ens fa esgarriances. Amb ells no perquè no saben que si afegim sucre és molt bo.

Dins del període de la infantesa, abarca de l'any fins als deu o dotze anys, Una primera part seria fins als cinc o sis anys, en aquesta època és molt recomanable acostumar al nen a que mengi de tot, no s'han d'encomanar-li les manies dels pares. La segona part seria on hem de

començar a evitar les obesitats infantils. És en aquesta època es on les dietes són més desequilibrades, a part els hi agrada molt la reposteria industrial i això no només els engreixa sinó que també fa que augmentin els problemes amb el colesterol, entre d'altres. Importantíssim durant la primera part de la infantesa educar al nen a menjar amb els utensilis necessaris i en definitiva a saber comportar-se a l'hora de dinar.

Quan arriben a laadolescència hi ha una cosa força curiosa. Aquesta és una època on continuament tenen gana, l'explicació és bastant senzilla: Fan una creixença molt ràpida, és a dir, el seu volum augmenta, però el tamany de l'estómag és el mateix.

També és aquí on comencen els problemes amb l'anorèxia i la bulímia dues malalties, que tot i ser psicològiques afecten a nivell fisiològic. L'anorèxia és una malaltia que provoca pèrdua de pes i desnodrició excessiva per la por d'augmentar de pes i el desig de ser més prim, per la seva banda la bulímia és una malaltia que comporta uns tips de menjar exagerats quasi sempre seguits de vòmits i purgues amb intensos sentiments de culpabilitat i vergonya.

En els adults és important que facin una dieta equilibrada i aquí en el nostre entorn és fàcil fer una dieta Mediterrània. Es parla molt de dieta equilibrada i de dieta Mediterrània, però, poder no se sap benbé què és això.

Parlar de fer una dieta equilibrada implica parlar d'una dieta on hi hagi de tot, amb les quantitats adients per a cada persona (no pot menjar igual una persona que porta una vida sedentària que una persona que treballa a la construcció, per exemple) amb productes de qualitat i amb una distribució adient.

Per la seva banda fer una dieta Mediterrània significa menjar productes propis del Mediterrani, és a dir: oli d'oliva, fruits secs, vi,... i com que són propis els exportem.

Sobretot i molt recomanable és que si alguna persona decideix aprimar-se, no faci cas dels consells de la veïna, sinó que el que ha de fer és assessorar-se amb un metge dietista.

Quan s'arriba a la vellesa hi ha, per naturalesa, una sèrie de canvis que fan que tot en general canviï. Concretament, a nivell digestiu, disminueixen els peristaltismes (moviments dels nostres budells per tal d'anar digerint els aliments), i això ens portarà a que ens aparegui el restrenyiment, amb la qual cosa, la principal característica de la dieta dels nostres majors és que aparegui la fibra. És preferible abans que començar a prendre productes farmacèutics, prendre coses naturals i d'això de ben segur els nostres majors en saben. Un truc que va força bé és prendre una cullerada d'oli d'oliva, en dejú.

És molt important fer una bona ingesta de fruita com podria ser la taronja, la mandarina, excepte la mangrana i el plàtan, en quan a les verdures pràcticament totes tenen efecte laxant.

En aquesta edat també s'han de tenir en compte els excessos de sucre, ja que hi ha una certa tendència a què aparegui diabetes, “sucre a la sang”.

Prevenició de les càries infantils

Text: Conxita Fàbregas

A part dels control periòdics i el raspallat de les dents i queixals, trobem dos tractaments complementaris:

Aplicació del fluor

Tractament senzill i gens molest.

.Consta d'una cubeta de plàstic especial, adaptada a la forma de la dentadura, dins la cubeta si posa un gel fluorat.

.Es posa la cubeta dins la boca, adaptada a les dents.

.S'ha de mantenir en contacte amb les peces de 3 a 5 minuts.

.Passat el temps indicat, s'extrau la cubeta i s'escup les restes de gel. (No s'ha d'empassar el gel, ni es pot glopejar).

Tancament de fisures

Igual que l'anterior, és un tractament senzill, gens molest i molt útil com a mesura preventiva.

.S'aplica als premolars i molars, peces que durant la infància estan en procés de formació. La seva anatomia presenta fisures i muntanyetes a la part superior (per on es mastega), lloc que s'hi acumula la placa dental.

.El tractament consisteix en aplicar una fina capa de resina acrílica damunt la superfície del queixal, disminuint així l'exposició als àcids.

Aquests tractaments sempre han de ser indicats i revisats per un professional.

Petits consells per a l'estiu

Text: Carolina Martín i Bertran

Precaucions per evitar picades de vespes i abelles:

. No realitzi moviments bruscos si hi ha vespes i abelles aprop.

. No s'acosti a la fruita caiguda, madura.

. Procuri no treballar al jardí.

. Eviti sabons o perfums d'olors intensos.

. Recordi que les coses dolces atrauen a molts insectes.

. Eviti robes amples i de colors llamatius.

. No camini mai descalç.

. Tingui a mà un insecticida (casa o cotxe)

Recomanacions als pacients al·lèrgics als pol·lens:

. Conèixer l'hàbitat i l'època de polinització del polen al qual s'és al·lèrgic.

. Evitar sortir a l'aire lliure els dies de vent.

. Portar ulleres de sol a l'aire lliure.

. Utilitzar casc integral (que cobreixi tot el cap durant els viatges en moto).

. Portar les finestres del cotxe tancades.

. Durant l'època de polinització, evitar les zones d'abundant vegetació.

. Portar sempre al damunt la medicació per tractar els símptomes (broncodilatadors, antihistamínics).

Filets de llenguado amb vi blanc

Text: Conxita Fàbregas

Ingredients per a 6 persones:

- 1 quilo de filets de llenguado
- 60gr de mantega
- pebre, sal, julivert
- farina
- 3 cebes mitjanes
- crema de llet
- 2 gots de vi blanc
- 3 rovells d'ou

El·laboració:

Es passen els filets per farina i s'espolsen a fi que caigui la farina sobrant.

Es desfà la mantega a la cassola i s'hi sofregeixen les cebes tallades ben fines.

Quan les cebes comencen a enrosir, s'hi tira el peix

S'amaneixen amb sal i pebre (els llenguados), s'hi tira el vi i es deixa coure a foc baix i tapat durant 1/4 d'hora.

S'agafa el peix i es posa en una safata.

Es fa bullir el suc de la cocció, es treu del foc i s'hi tiren els rovells d'ou, deixatats en crema de llet, es posa la salsa al foc ben baix, remenant-ho constantment fins que s'espesseixi, “no es pot deixa bullir”.

S'escampa la salsa damunt els filets i s'hi posa julivert picat.

Referències

Recull: **Ramon Serra**

Destaquem especialment en aquesta secció dos llibres. El primer: Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII: Els traguers i els negociants de Calaf i Copons d'Assumpta Muset, publicació presentada al C.I.C. per la Festa Major d'Hivern d'aquest any. I segonament: Anòia etimologia toponímica de Xavier Pedraza, presentat dins dels actes del 50è aniversari del CECI, portats a terme el dia 20 de juny a la Plaça Major. Cal destacar que en tots dos actes, l'assistència del públic va ser molt nombrosa, fet que des d'aquestes línies agraïm.

CATALUNYA I EL MERCAT ESPANYOL AL SEGLE XVIII:

Els traguers i els negociants de Calaf i Copons
Assumpta Muset i Pons
Biblioteca ABAT OLIVA-184
Publicacions de l'Abadia de Montserrat,1997
(Premi Doctor Joan Mercader de Recerca 1994)

ANOIA - ETIMOLOGIA TOPONÍMICA

Text:Xavier Pedraza i Jordana
Il.lustracions: Albert Àlvarez i Marsal
Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, 1997
(Editat amb motiu del 50è aniversari de la seva fundació 1947-1997)

L'ANOIA

Miquel Térmens
Les Comarques de Catalunya, núm.28
Dissenys culturals, Barcelona, Juliol del 1994

CALENDARI DELS PAGESOS

Sociedad General Española de Libreria, S.A.
Barcelona

CALENDARIO RELIGIOSO, ASTRONÓMICO Y LITERARIO

por FRAY RAMÓN
Ermitaño de los Pirineos
Sociedad General Española de Libreria, Barcelona

L'ALTA ANOIA, LA SEGARRA HISTÒRICA

Història, natura i tradició: una nova cara de la ruralitat
Informació General
Diputació de Barcelona, Servei d'Esports i Turisme

CATALUÑA Y SUS COMARCAS

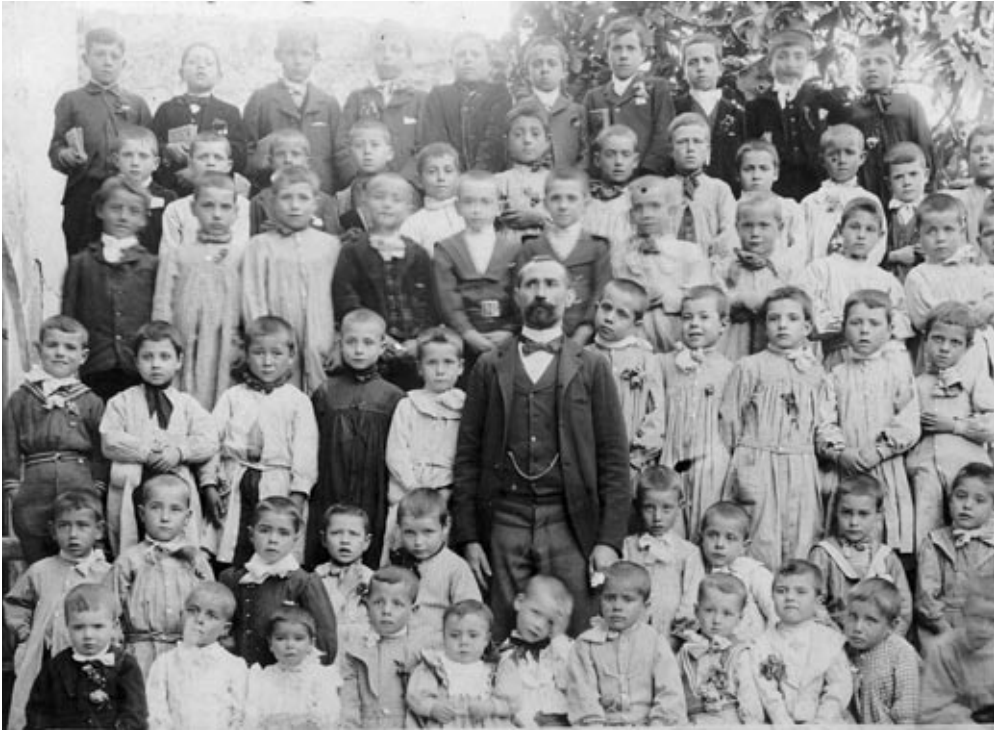
Jaime Bover Argerich
Fondo Cultural de la Caja de Ahorros
Provincial de Barcelona, Sant Vicenç dels Horts-1975

L'ANOIA

Recull Turístic i Cultural
Història i cultura. Els 33 municipis. Mapa
Jordi Enrich i Hoja, Consell Comarcal de l'Anoia, 1994

Nens escola, 1930 (Pere Torrents)

Nens escola publica, 1904 (Miquel Montiel)

Festa Major, agost 1956 (Conxita Monrabà)